

Ahojky děti,

*Jak jistě víte, tak naše školka je zavřená. Abychom nechytily Covid, tak nějakou chvíli budeme všichni doma. Všechny děti bych chtěla mooooooc poprosit, aby nezlobily maminku ani tatínka a zkusily co nejvíce doma pomáhat. Zároveň prosím všechny rodiče, aby věnovali svým dětem čas a prošli s nimi připravované úkoly. Tento týden si dáme téma **DINOSAURŮ**. Určitě už každý z nás viděl dinosaura na obrázku, ale viděl ho někdo ve skutečnosti? Máte doma nějakou knížku o dinosaurech? Ano? Tak utíkejte pro ni, určitě se bude hodit. A teď už hurá na úkoly.*

Začneme pohádkou o dinosaurovi Josífkovi. Posad' se a pozorně poslouchej!

Pohádka o neposlušném dinosaurovi

Před dávnými a dávnými časy žila v jednom hlubokém lese rodina dinosaurů. Maminka Růženka, tatínek František a jejich malý syn Josífek. Když se Josífek narodil, byl velmi maličký a slaboučký. Maminka o něj měla veliký strach a říkala tatínkovi: „Ten náš chlapeček je pořád tak maličký, jestlipak nám někdy vyroste?“ A tatínek jí s klidem odpovídal: „Ale neboj se Růženko, však on nám synek vyroste, ani se nenadějeme. Musíš mu podstrojovat samé dobroty a uvidíš, jak poroste. Vždyť já jsem byl taky takhle malý.“

A tak mu maminka připravovala samé dobroty-kašičky z lesního ovoce, nakládané kořínky z různých rostlin, lístečky ze stromů naložené v dobrém láku. Malý Josífek, ale maminku zlobil a tyhle dobroty vůbec nechtěl jíst. Pořád se jen vymlouval, že nemá hlad a že bonbony jsou mnohem lepší. „Jenže po těch bolí zoubky a břicho“ domlouvala mu maminka. Jednou šli maminka s tatínkem a malým Josífkem na procházku do lesa. Svítlo sluníčko, na nebi nebylo ani mráčku, a tak se vydali dál než obvykle. Josífek běhal a poskakoval, chytal motýli a škádli stonožky a brouky. Maminka na Josífka volala: „Josífku, neběhej moc daleko, nebo se ztratíš a sám nenajdeš cestu domů!“ Ale Josífek podle svého zvyku maminku neposlouchal a pořád odbíhal z cesty. V jednu chvíli ho zaujal velký pestrobarevný motýl. Přelétal z květiny na květinu, tu si sedl na větev stromu, tu polétl a sedl si na velkou žlutou květinu. Josífkovi se to moc líbilo a dováděl s motylem a ani si nevšiml, že ho motýl zavedl do hustého neznámého lesa, ve kterém byly obrovské stromy rostoucí blízko sebe, takže sem sluníčko vůbec nemohlo. Byla čím dál větší tma a Josífek s hrůzou zjistil, že se dočista ztratil. Lekl se a začal volat: „Maminko, tatínku!“ Ale nikdo se neozýval. Josífek byl nešťastný, sedl na starý pařez a usedavě se rozplakal. Jestlipak mě bude někdo hledat, jestlipak budu mamince a tatínkovi chybět, vždyť jsem je pořád zlobil a nechtěl jsem nic jíst, pomyslel si Josífek.

Mezitím i maminka už zjistila, že Josífek už se delší dobu neukázal na cestě. Hned se polekala a začali s tatínkem volat: „Josífku, Josífku!“ ale Josífek je neslyšel, byl příliš daleko. „Copak si ten náš chlapeček bez nás v tom hlubokém a černém lese počne,“ plakala maminka. „A jestli pak neumře hladu, vždyť tady v lese nebude mít co jíst!“ lamentovala. Tatínek se jí snažil uklidnit, i když měl o Josífka také strach. „Ale maminko, vždyť je už dost velký a tady v lese je

jídla dost! „ No já nevím, tatínku, víš, že náš Josífek má mlsný jazýček, a nikdy nechtěl pomáhat při sběru kořínků a lístečků“.

Zatím Josífek samým pláčem na pařezu usnul. Když se vzbudil, bylo už ráno. Rozhlédl se kolem sebe a pomyslel si: „ Tak se mi to nezdálo, opravdu jsem se ztratil!“ V tom uslyšel podivný zvuk, a za chvíli znovu. Copak je to asi za zvuk? „ A jeřda, ozývá se to z mého břicha! “ Josífek do té doby nepoznal, co je to hlad!

„ Copak si počnu? Copak budu jíst, když tu nemám maminku ani tatínka? Vždyť ani neumím sbírat kořínky, nevím, které lístečky maminka trhala! “

Najednou uslyšel v křoví šramot. Zaposlouchal se, a pak zavolal: „ Haló, je tu někdo? Já jsem Josífek a asi jsem se ztratil“. Chvilku bylo ticho, a pak se z křoví vybatolilo podivné zvíře. Byl to také dinosaurus, ale z úplně jiné rodiny.

„Ahoj Josífku, kdepak ses tady vzal? Ještě jsem tě tu nikdy neviděl. Já jsem Matýsek a každý den sem chodím sbírat listí a kořínky. Pomáhám tím mamince, protože nás je hodně a hodně toho taky sníme. Pojď se mnou a uvidíš!“ Josífek se trochu bál, ale ještě větší strach měl z toho, že by zůstal sám.

Matýsek měl pravdu. Jeho rodina byla opravdu početná. Měl sedm sourozenců a všichni ho vesele vítali. Matýskova maminka ho pochválila, že toho nasbíral tolik a pak si všimla, že mají hosta. Matýsek jí vysvětlil situaci a maminka se jen usmála: „ Asi budeš mít velký hlad, pojď se najíst s námi.“ Na velikém pařezovém stole bylo spoustu misek s různými lesními dobrotami, bylo tam všechno, co býložraví dinosauři jedí. Josífek se nejdřív zdráhal, doma tohle nikdy moc nejedl, ale hlad byl silnější. Když viděl, jak ostatní dinosauři baští a pomlaskávají, také ochutnal. Ono to opravdu není tak špatné, pomyslel si a pustil se s chutí do jídla.

„ Tak co, chutnalo ti“ zeptal se Matýskův tatínek. „ Moc“ , odpověděl ještě s plnou pusou Josífek. „ To jsem moc rád, “řekl tatínek, a pak dodal „ a neboj se, tvoje rodiče taky najdeme. Tvého tatínka znám, hráli jsme si spolu, když jsme byli malí. “ A jak slíbil, tak se i stalo. Josífkovi rodiče byli nesmírně šťastní, když se s Josífkem zase setkali a moc děkovali Matýskovi a jeho tatínkovi, že jim zachránil jejich ztraceného syna. Josífek byl také rád a sliboval mamince a tatínkovi, že už bude vždycky poslouchat a jíst všechno, co mu maminka připraví.

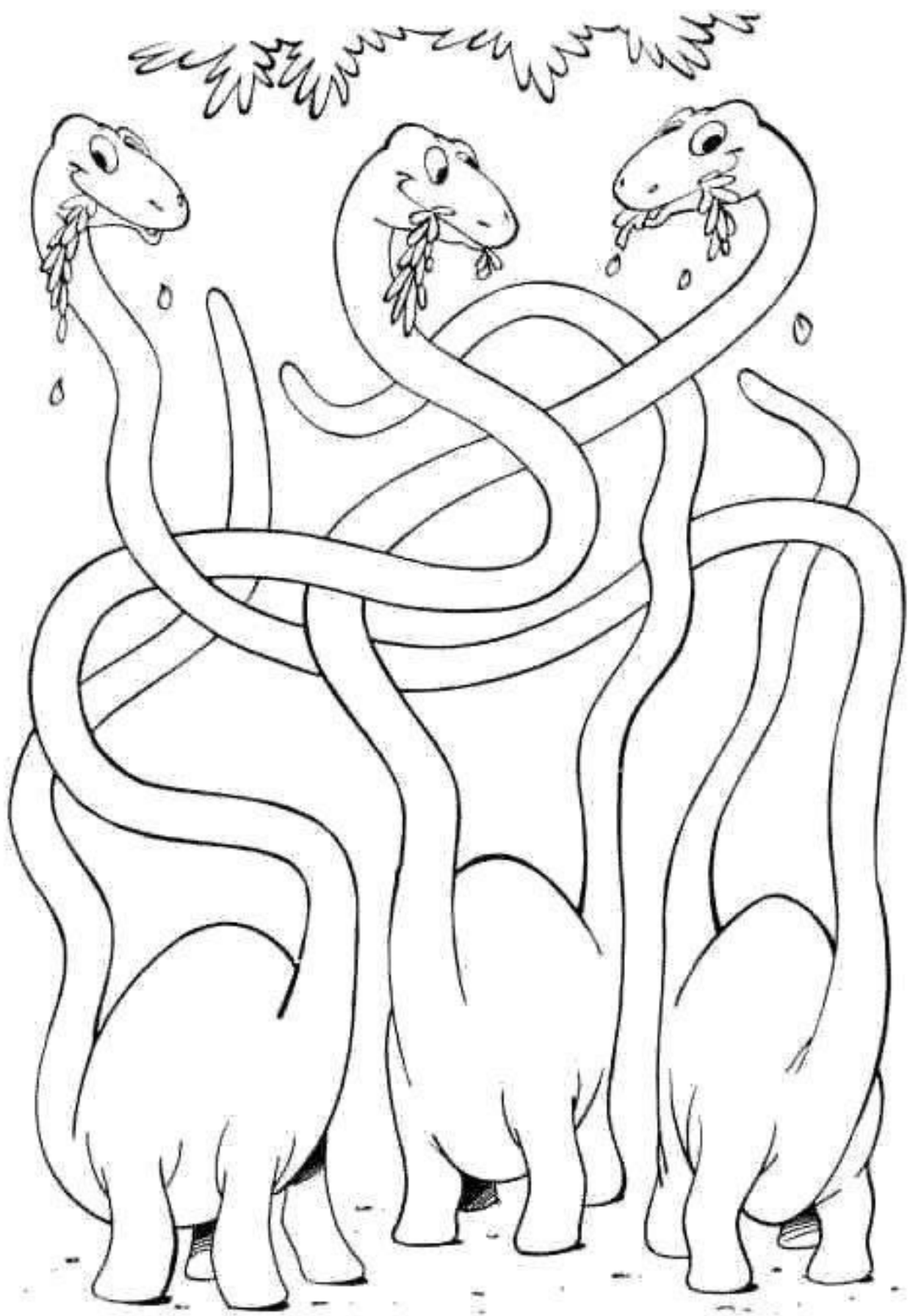
S Matýskovou rodinou se pak často scházeli a vždycky se moc nasmáli. A Josífek? Ten už se nikdy neztratil, poslouchal maminku i tatínka a snědl vždycky všechno, co mu maminka připravila. A také od té doby mamince rád pomáhal při sběru všech dobrot v lese.

OTÁZKY:

- Jak se jmenoval dinosaurus, který Josífkovi objevil na pařezu v lese?
- Proč myslíš, že dinosauři (a ani my) nesmíme jíst pořád bonbony?
- Co bys dělal(a) kdyby ses ztratil(a)?
- Proč jsou pro tebe maminka a tatínek důležití?

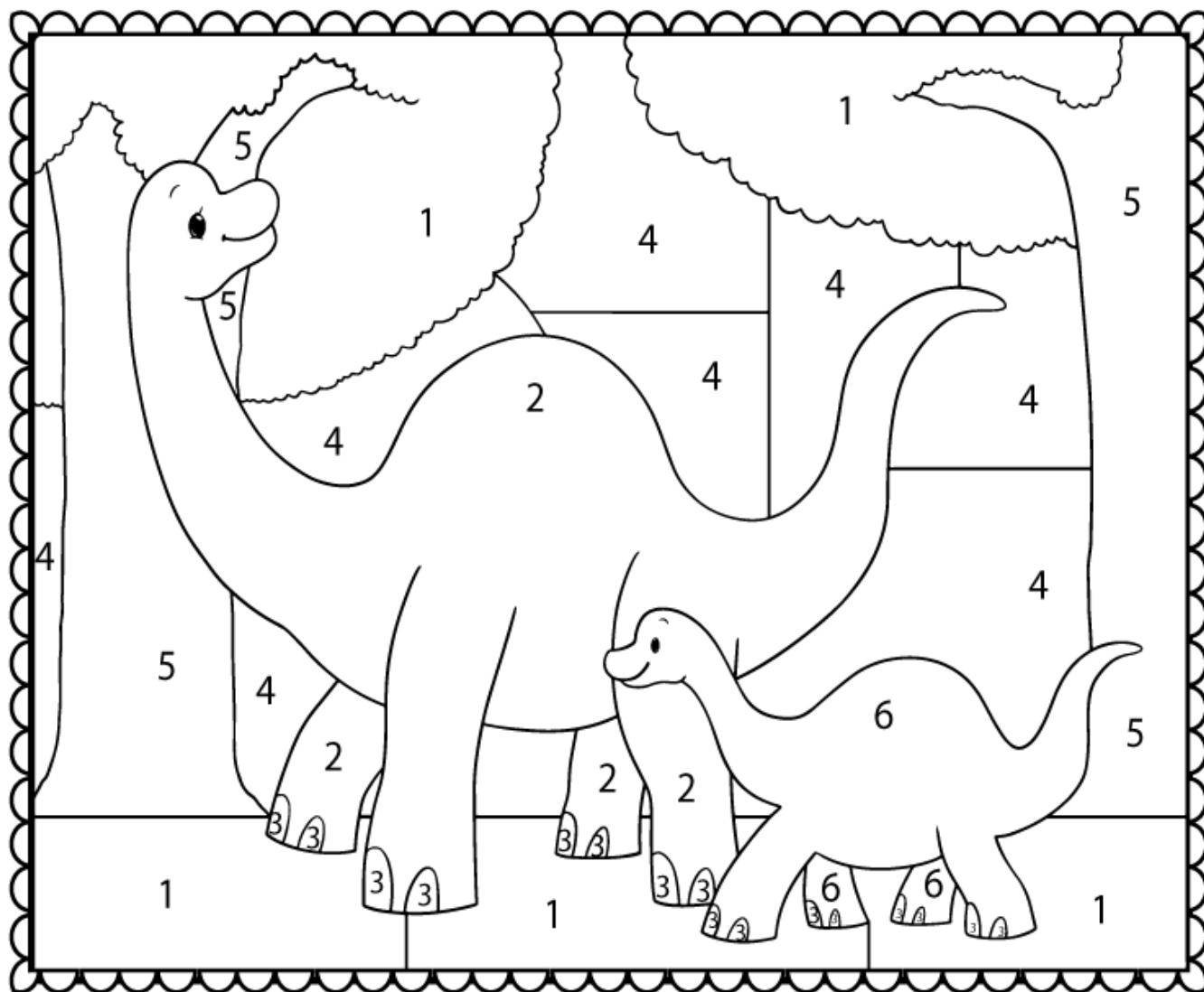
ÚKOLY:

- Běž prosím mamince/tatínkovi s něčím pomoci.
- Nakresli si svého dinosaura a vymysli pro něj jméno.

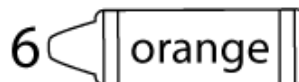
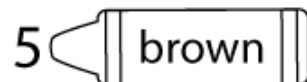
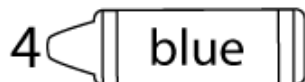
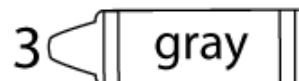
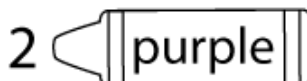
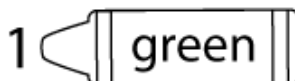

Dinosaur Color by Number Worksheet

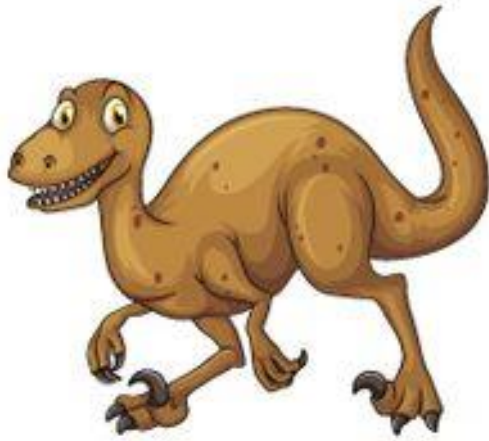
Name _____

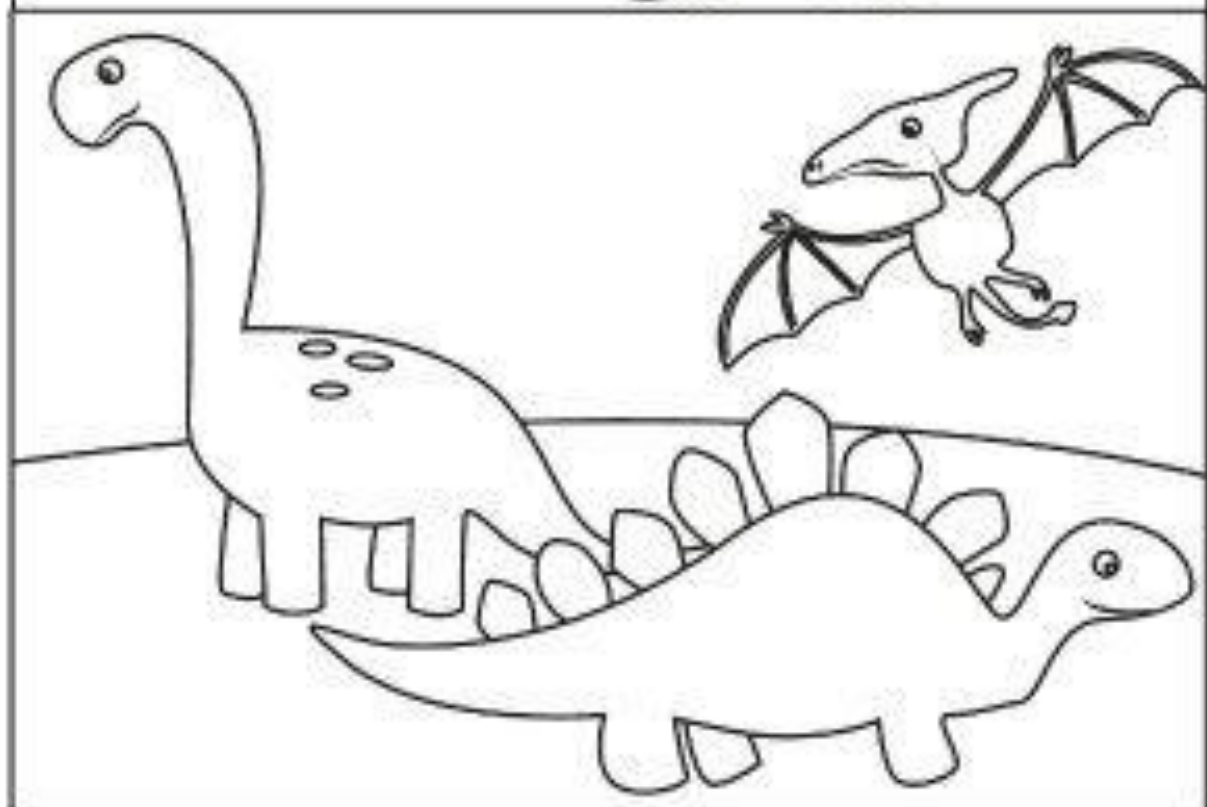
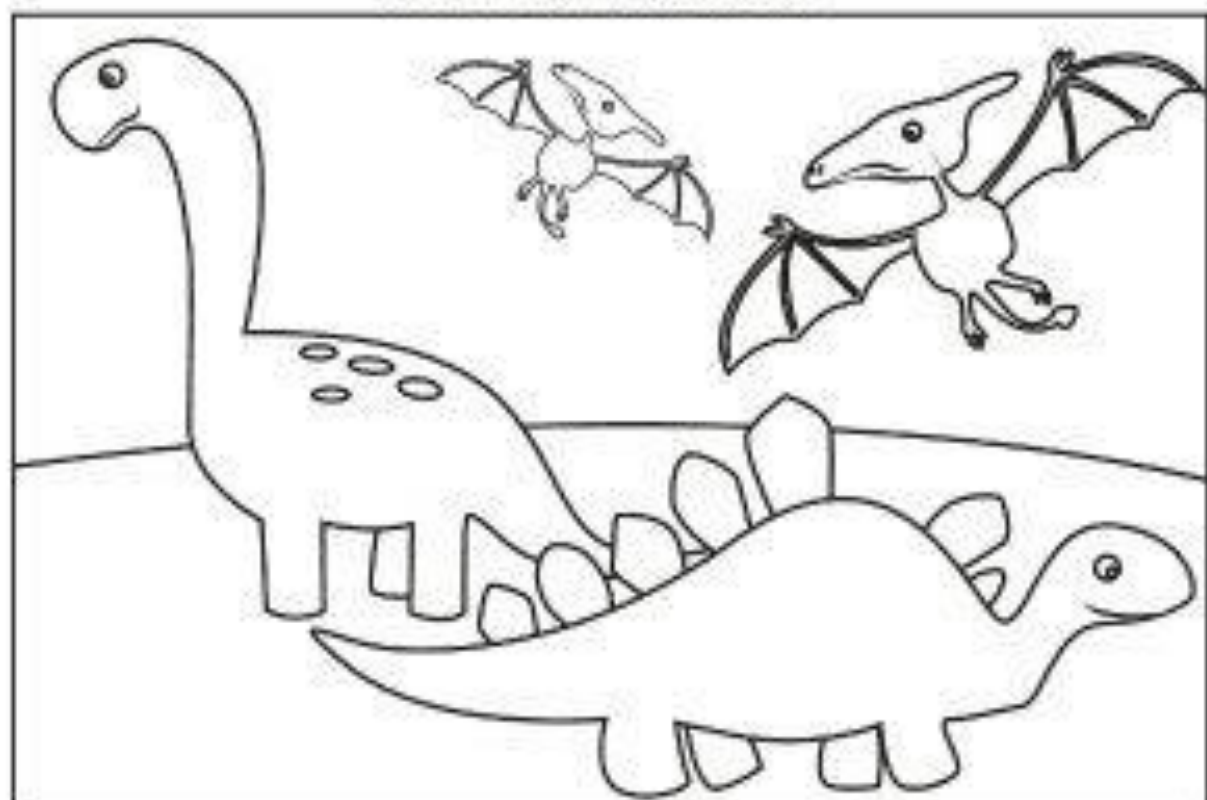
Color Key

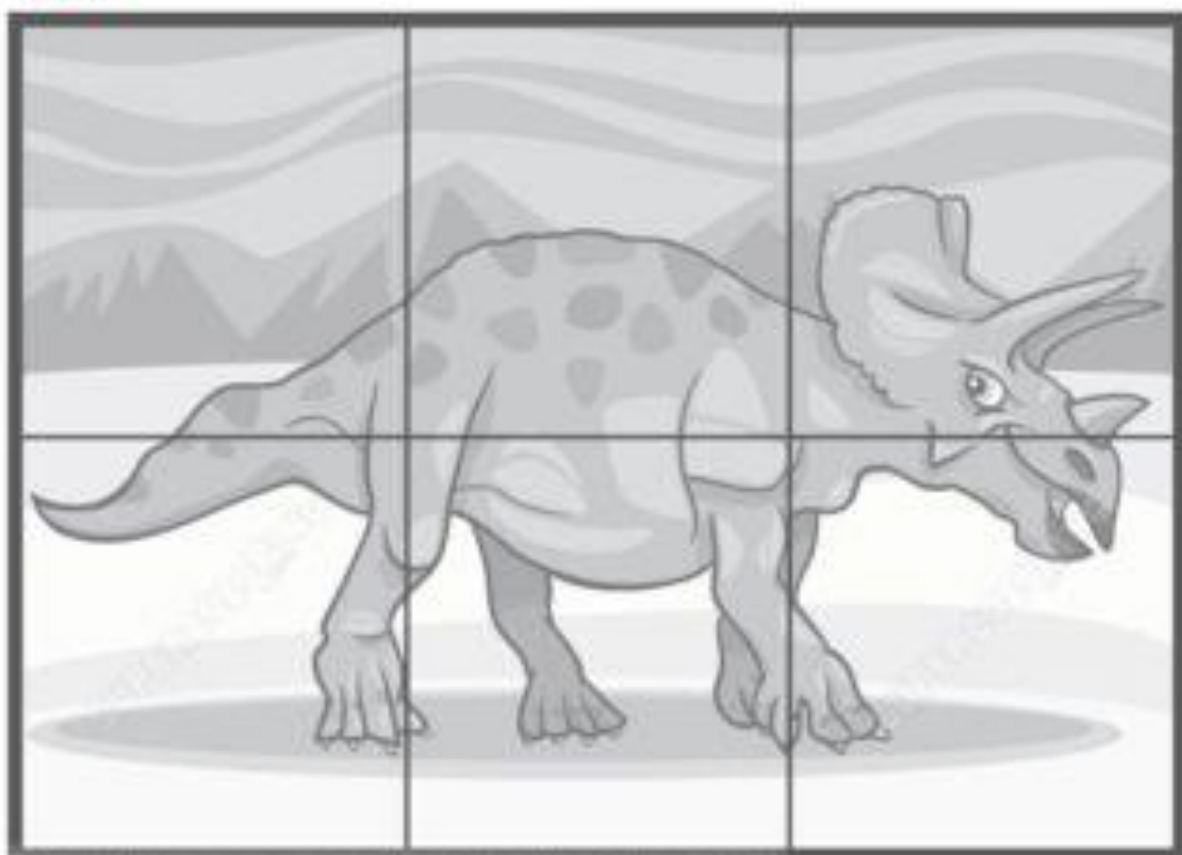
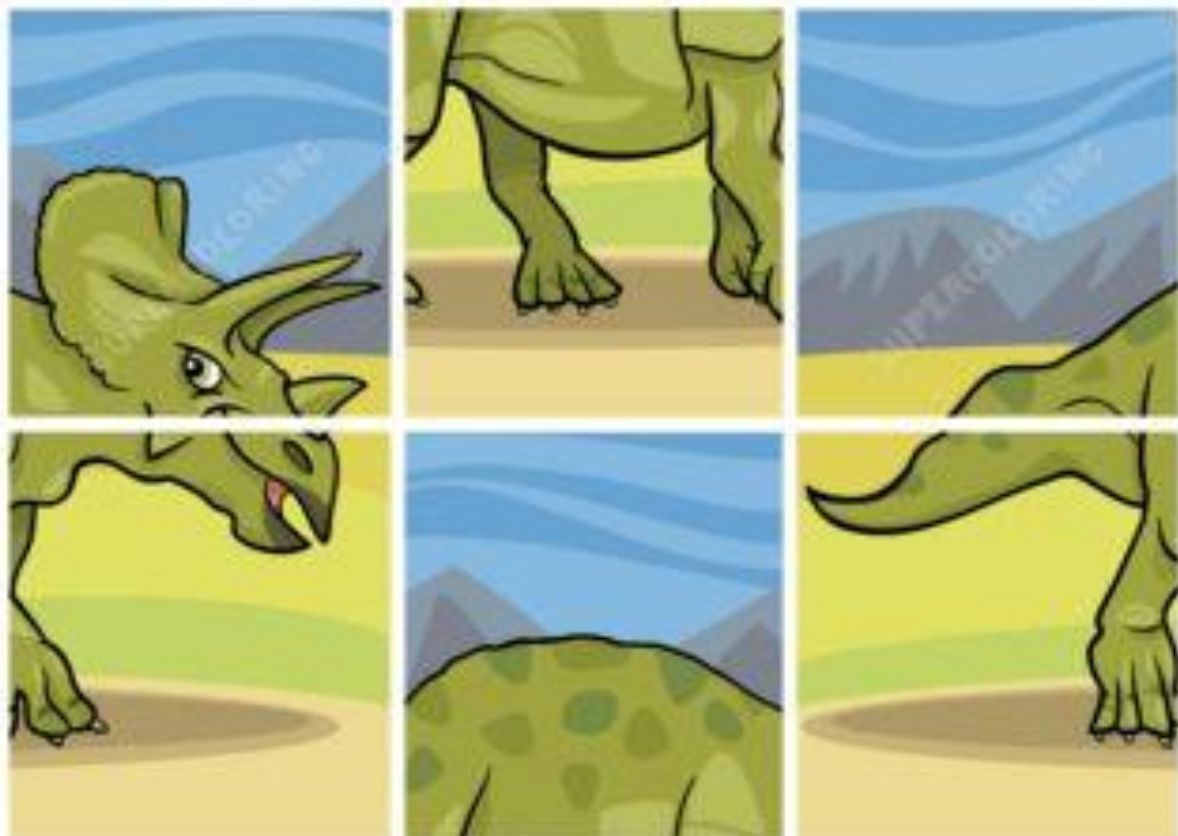

CLIP CARDS

Find 5 differences

Name: _____

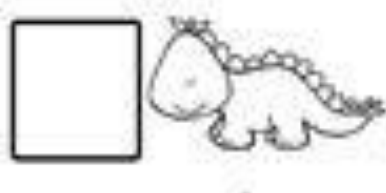
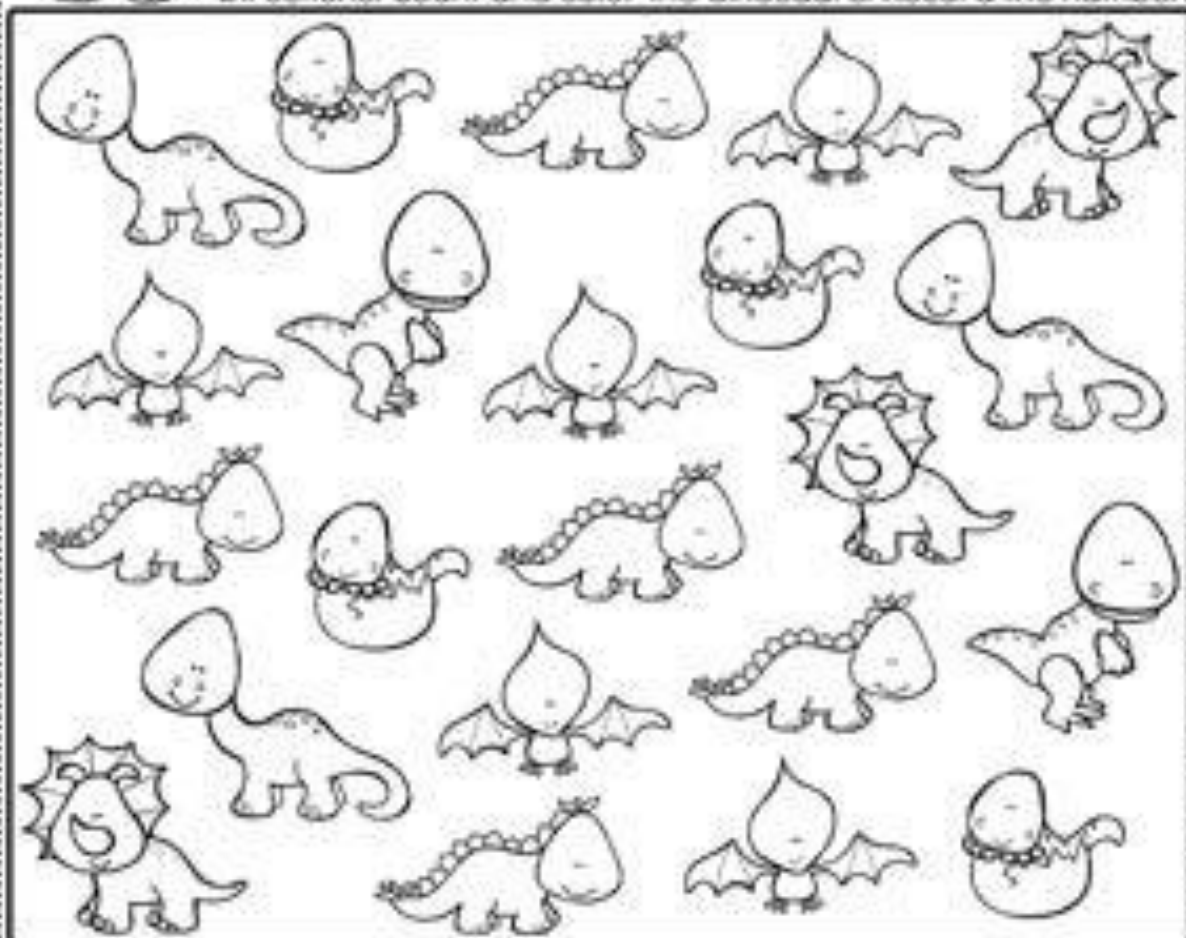

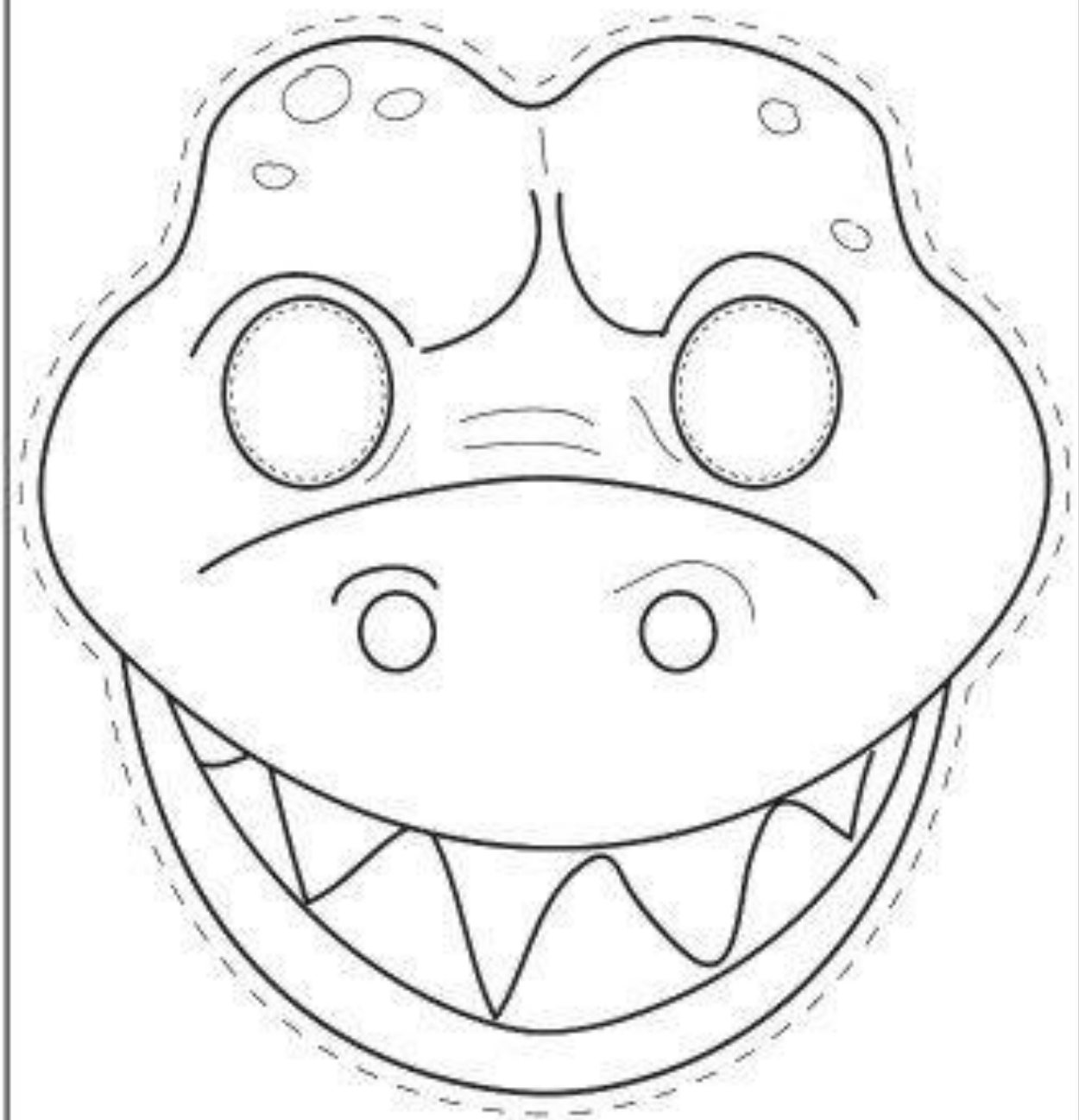
Dinosaur Name _____

Find & Count

Directions: Count and color the dinosaurs. Record the number.

T-REX mask

Na závěr by bylo super si po tak náročných hrátkách s dinosaury trochu zazpívat. Co říkáš?
Otevři si tento odkaz a prožij pořádnou dinosauří svatbu!

<https://www.youtube.com/watch?v=F9lfVErskh4>

Víš, jak se napodobuje dinosaurus? Tohle video ti s tím pomůže.

<https://www.youtube.com/watch?v=CtSe34o1b5c>

A tím jsme u konce s dinosaury. Líbilo se ti to? Co se ti líbilo nejmíc? Co se ti podařilo krásně? Budu moc ráda, když mi pošleš, jak se ti to podařilo. 😊 Email: Adrivachova@seznam.cz

Tak to je pro tento týden všechno a příští týden ti připraví úkoly zase jiná paní učitelka 😊

Ahoouououj **Adriana**

